

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom  
Spisová značka: 5Csp/26/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423201334  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová  
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6423201334.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXX XX C. D., E. XXX/XXX, zastúpená advokátom Mgr. Richardom Bebjakom, so sídlom Bratislava, Lermontovova 14, IČO: 31025544, proti žalovanému: Prima banka Slovensko, a.s, so sídlom 010 11 Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 55 951, zastúpená advokátkou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186 o zaplatenie sumy 7.875,18 € s prísluš. takto

### rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 7.875,18 eur, s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne počnúc dňom 09.05.2023 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 249,86 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

### odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa prostredníctvom svojho zástupcu podaným návrhom domáhala vydania od žalovaného bezdôvodného obohatenia vo výške 7.875,18 € s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne od 09.05.2023 do zaplatenia ako aj zaplatenia nákladov na uplatnenie pohľadávky vo výške 249,86 €.

2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že ako spotrebiteľka uzavrela so žalovanou dve Zmluvy o úvere. Zmluvu o úvere č. XXXXXX dňa 03.07.2014 (ďalej len „Zmluva“). V zmysle uzavretej Zmluvy jej žalovaná poskytla úver vo výške 4.700 €, ktorý mala splácať 120 mesiacov po 72,79 € so platnosťou prvej splátky dňa 15.07.2014, dátum konečnej splatnosti úveru 17.06.2024. Výška úrokovej sadzby 13,9 % ročne, RPMN 16,61 %, priemerná RPMN 17,94 %, celková výška nákladov 8.969,80 €, poplatok za poskytnutie úveru 235 €. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 7.712,75 €. Žalobkyňa uzavrela aj Zmluvu o úvere č. 73272 dňa 19.09.2013 (ďalej len „Zmluva“). V zmysle uzavretej Zmluvy jej žalovaná poskytla úver vo výške 4.400 €, ktorý mala splácať 120 mesiacov po 74,10 € so platnosťou prvej splátky dňa 21.10.2013, dátum konečnej splatnosti úveru 20.09.2023. Výška úrokovej sadzby 15,9 % ročne, RPMN 19,01 %, priemerná RPMN 18,84 %, celková výška nákladov 9.112 €, poplatok za poskytnutie úveru 220 €. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 8.827,43 €.

3. Žalobkyňa uviedla, že Zmluvy neobsahujú údaje v zmysle § 9 ods.2 písm. g/ celkovú výšku úveru, zákona č.129/2010 Z.z., na základe čoho úvery treba považovať za bezúročné a bez poplatkov, čo má za následok aj uvedenie nesprávnej výšky RPMN v neprospech žalobkyne, čo má tiež za následok, že úvery súd bezúročné a bez poplatkov. Poukázala na to, že v oboch Zmluvách, ktoré o žalovanou uzatvárala z poskytnutého úveru v deň poskytnutia úveru odpočítala žalovaná aj poplatok za poskytnutie úveru, čiže reálne jej bola vyplatená len suma úveru pri Zmluve zo dňa 03.07.2014 vo výške 4.465 € a pri Zmluve

zo dňa 19.09.2013 vo výške 4.200 €. Žalobkyňa na úvere zo dňa 03.07.2014 zaplatila sumu 7.712,75 €, úver jej bol reálne poskytnutý vo výške 4.465 € (4.700 € mínus 235 €), žiada vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 3.247,75 €. Žalobkyňa na úvere zo dňa 19.09.2013 zaplatila sumu 8.827,43 €, úver jej bol reálne poskytnutý vo výške 4.200 € (4.400 € mínus 220 €), žiada vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 4.627,43 €.

4.Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom sp.z.n 5Csp/26/2023-19 zo dňa 10.05.2023. Žalovaná podala voči platobnému rozkazu odpor, čoho dôsledkom bolo zrušenie platobného rozkazu zo zákona (§ 267 ods.4 CSP).

5.Žalovaná, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, v podanom odpore, okrem iného uviedla, že žalobkyňa Zmluvy splatila predčasne a to Zmluvu zo dňa 19.09.2013 dňa 23.12.2019 a Zmluvu zo dňa 03.07.2014 dňa 30.09.2022. Počas trvania úverového vzťahu žalobkyňa nerozporovala žiadnu náležitosť Zmlúv alebo iné dohodnuté zmluvné podmienky. Pri Zmluve, kde bolo poskytnutie úveru vo výške 4.400 €, bol dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 220 €. Žalovaná poukázala v súlade s čl. V písm. A ods.4 VOP sumu 4.400 €, poplatok za poskytnutie úveru bol účtovaný hneď na to, ak bol úver poskytnutý. Rovnakou pri Zmluve, kde bol poskytnutý úver vo výške 4.700 €, bol poplatok vo výške 235 € účtovaný hneď na to, ako bol úver poskytnutý. Legitimita poplatku za poskytnutie úveru vyplývajú aj z rozhodovacej praxe súdov. Určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti by bolo pre žalovanú neprímerane tvrdá sankcia. Následok v majetkovej sfére žalobkyne by bol rovnaký, či sa poplatok zúčtuje hneď po poskytnutí úveru alebo by ho žalobkyňa sama zaplatila v tej istej lehote. Vzhľadom nato, že žalovaná poskytla žalobkyňi preukázateľne úvery vo výške 4.400 € a 4.700 €, údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru, údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a v nadväznosti na to aj údaj o RPMN sú v Zmluvách uvedené správne. V spore vzniesol námietku premlčania. Domnieva sa, že u žalobkyne ide o šikanózne vykonávanie práva. Žalobu žiadal zamietnuť.

6.Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému odporu, okrem iného uviedla, že ho považuje za nedôvodný a za účelový, poukázala na ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Za alibistické a nedôvodné považuje aj vyjadrenie žalovanej o šikanóznom výkone práva. Žalobkyňa poukázala na to, že základ bezdôvodného obohatenia je daný porušením zákona už v priebehu kontraktnej fázy, pričom však toto porušenie nemá vplyv na platnosť spotrebiteľskej zmluvy ako takej. So vznesenou námietkou premlčania nesúhlasila. Moment, kedy sa žalobkyňa dozvedela o tom, že sa na jej úkor žalovaná bezdôvodne obohatila je deň 19.04.2023, na základe porady s právnym zástupcom. Poukázala rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/29/2021. Na podanej žalobe zotrvala.

7.Žalovaná k vyjadreniu žalobkyne, okrem iného uviedla, že uplatnenie námietky premlčania nie je v rozpore s dobrými mravmi. K tvrdeniam žalobkyne, týkajúcich sa námietok premlčania, poukázala na to, že na porade s advokátom žalobkyne neboli oznámené skutkové okolnosti tohto prípadu. Advokát jej v rámci poskytnutého poradenstva ozrejmil, ako možno nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností právne kvalifikovať, čo pri posudzovaní plynutia subjektívnej premlčacej lehoty nie je relevantné. Žalobkyňa by nevyhľadávala advokáta, ak by sa nedomnievala, že došlo k poškodeniu jej subjektívnych práv. Žalovaná považuje uplatnený nárok v celom rozsahu za nedôvodný a námietku premlčania vznáša pre prípad, ak by súd posúdil otázku legitímnosti nároku odlišne.

8.Na pojednávaniach strany sporu zotrvali na svojich doterajších tvrdeniach. Žalobkyňa predložila výpisy z jej účtu, na ktorý jej boli poukázané finančné prostriedky z úveru. Ku komunikácii so svojim právnym zástupcom uviedla, že o možnosti uplatniť si svoje právo na súde sa dozvedela v apríli 2023 po konzultácii so svojím právnym zástupcom, keď riešili iné právne veci a on sa potom pozrel aj túto vec. Dovtedy o tom vedomosť nemala, pretože si myslela, že banka postupovala v poriadku. Bola toho názoru, že jej príde toľko peňazí, ako bolo uvedené v Zmluve. Pri uzatváraní zmluvy o poplatku nehovorili. Myslela si že poplatok bude započítaný v rámci splátok. Keď jej prišli na účet peniaze v nižšej výške, tak si myslela, že jej poskytli úver len v takej výške. Žalovaná doplnila, že žalobkyne bol vytvorený úverový účet, na ktorý bola prevedená suma úveru, bol odpočítaný poplatok za poskytnutie úverov a následne už suma prevedená na účet žalobkyne. Poukázala na to, že uvedený postup bol v súlade s Obchodnými podmienkami.

9.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10.Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11.Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12.Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13.Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14.Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zo dňa 19.09.2013 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15.Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zo dňa 03.07.2014 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16.Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

17.Podľa § 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

18.Podľa § 9 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19.Podľa § 9 ods.2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20.Podľa § 9 ods.6 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

21.Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak  
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),  
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22.Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

23.Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25.Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26.Podľa § 107 ods.1 tohto istého zákona právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

27.Podľa § 107 ods.2 tohto istého zákona najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

28.Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29.Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30.Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že strany sporu uzatvorili dve Zmluvy o úvere. Zmluvu o úvere č. XXXXXX dňa 03.07.2014 (ďalej len „Zmluva“). V zmysle uzavretej Zmluvy jej žalovaná poskytla úver vo výške 4.700 €, ktorý mala splácať 120 mesiacov po 72,79 € so platnosťou prvej splátky dňa 15.07.2014, dátum konečnej splatnosti úveru 17.06.2024. Výška úrokovej sadzby 13,9 % ročne, RPMN 16,61 %, priemerná RPMN 17,94 %, celková výška nákladov 8.969,80 €, poplatok za poskytnutie úveru 235 €. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 7.712,75 €. Žalobkyňa uzavrela aj Zmluvu o úvere č. 73272 dňa 19.09.2013 (ďalej len „Zmluva“). V zmysle uzavretej Zmluvy jej žalovaná poskytla úver vo výške 4.400 €, ktorý mala splácať 120 mesiacov po 74,10 € so platnosťou prvej splátky dňa 21.10.2013, dátum konečnej splatnosti úveru 20.09.2023. Výška úrokovej sadzby 15,9 % ročne, RPMN 19,01 %, priemerná RPMN 18,84 %, celková výška nákladov 9.112 €, poplatok za poskytnutie úveru 220 €. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 8.827,43 €.

31.I keď Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru predstavujú tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), je zrejmé, že zmluvy uzavreté medzi žalobkyňou a žalovanou sú súčasne spotrebiteľskými zmluvami a na žalobkyňu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri ich uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo

podnikateľskej činnosti a veriteľ poskytol úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený Zmluvami o spotrebiteľskom úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Uzavreté zmluvy súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o uzavreté zmluvy, žalobkyňa má s poukazom na § 2 písm.a/ citovaného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľ mal s poukazom na § 2 písm.b/ citovaného zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

32. Žalovaná v spore tvrdila že žalovanej úver vyplatila v súlade so VOP čl. V písm. A. Oba úvery vo výške uvedenej v Zmluvách (vo výške 4.700 € a 4.400 €) poukázala na úverový účet žalobkyne, ktorý pre ňu vytvorila. Z poskytnutých úverov zrazila poplatok za poskytnutie úveru (235 € a 220 €), a zvyšnú časť poslala žalobkyňu na jej účet. Uvedený postup žalovanej však podľa názoru súdu nie je správny, aj keď tak ako ho opísala žalovaná, je upravený vo VOP. Žalobkyňa v spore Výpismi z účtov preukázala, že na jej účet boli vyplatené finančné prostriedky z úverov, vo výške po odpočítaní poplatkov za poskytnutie úverov.

33. V rozsudku vo veci C-377/14 Radlinger, Radlingerová proti Finway a.s. z 26. apríla 2016 sa Súdny dvor Európskej Únie okrem iného vyjadril k požiadavkám na náležitosti spotrebiteľských zmlúv a na otázku vnútroštátneho súdu, akým spôsobom sa má vykladať pojem „celková výška úveru“ obsiahnutý v článku 3 písm. 1) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 a pojem „výška čerpania“ obsiahnutý v bode I prílohy I tejto smernice odpovedal, že článok 3 písm. 1) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod 1 prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V rozhodnutí Súdny dvor uviedol, že dôsledkom takéhoto postupu, t.j. zahrnutia nákladov spotrebiteľa spojených s úverom do výšky čerpania úveru, je podhodnotenie RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru (bod 87). Zároveň informácia o celkových nákladoch úveru umožňuje spotrebiteľovi porovnať ponuky úverov a posúdiť rozsah jeho záväzku (bod 90).

34. Aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť údaje uvedené v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Týmto spôsobom zákonodarcu chráni spotrebiteľa a napĺňa účel sledovaný právnou pravou spotrebiteľských zmlúv, ktorým je úplné informovanie spotrebiteľa o podmienkach v tomto prípade úverovej zmluvy v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany. Správnosť údajov totiž nepochybne ovplyvňuje rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do určitého záväzku. Zároveň spotrebiteľ musí mať možnosť zoznámiť sa so skutočným obsahom právneho úkonu, aby vedel, čo konkrétne je predmetom dojednania a aké sú jeho práva a záväzky z toho plynúce. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve splňa podmienky § 9 ods. 2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel. Jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je aj údaj o výške úveru, ktorého definíciu podáva ustanovenie § 2 písm. 1) zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ na základe správne v zmluve uvedených informácií o výške skutočne poskytnutého úveru, dostáva jasnú predstavu o celkovej hodnote svojho záväzku, o tom, čo vlastne spláca a akú sumu si skutočne požičal, ako aj to, akú má povahu jeho záväzok z hľadiska nákladov s ním spojených. Zároveň nesprávne uvedený údaj môže a v prejednávanej veci aj mal za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa (výšku splátky, úročenie úverovej sumy). Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákon o spotrebiteľských úveroch). V tomto smere teda neexistuje žiadna výnimka a veriteľ sa nemôže zbaviť svojej povinnosti, resp. nemôže konvalidovať nesprávne, či zavádzajúce údaje v zmluve tým, že v nej síce výslovne uvedie, akú čiastku predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, avšak zároveň ju prezentuje ako súčasť poskytnutého úveru, teda

aktívum, hoci v skutočnosti ide o náklad spotrebiteľa, a to ani za tej podmienky, že klient súhlasí s okamžitým započítaním poplatku za poskytnutie úveru podľa obchodných podmienok.

35. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej výške úveru. V zmysle definície zákona o spotrebiteľských úveroch ide o maximálnu výšku alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy. Zákon zároveň definuje osobitne aj pojem celkových nákladov spotrebiteľa ako všetkých nákladov spojených s úverom vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu. Pokiaľ je teda predmetom posúdenia poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom, potom je pojmovo vylúčené, aby bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy. Žalobkyňa tak síce formálne poskytla žalovanej finančné prostriedky v sume 4.700 € resp. 4.400 € avšak v dôsledku následného odpočítania poplatku za poskytnutie úveru s týmito finančnými prostriedkami žalobkyňa nemohla disponovať a v skutočnosti jej bola ako úver poskytnutá suma nižšia, než bola deklarovaná v zmluve o úvere. Navyše v dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, pretože dôsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje celkový náklad úveru pre spotrebiteľa, do celkovej výšky úveru, bude podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. „Pokud spotřebitel nebyl povinen platit poplatek za sjednání smlouvy o úvěru na začátku závazku, ale byl by takový poplatek rozložen až do jednotlivých splátek, při výpočtu RPSN se takový poplatek nepromítne v podobě čerpání úvěru na jeho zaplacení na levé straně, neboť nedochází k navýšení jistiny. Na levé straně rovnice tak je uvedena celková výše spotřebitelského úvěru, která odpovídá skutečné jistině ve výši, kterou spotřebitel potřeboval pro své účely a na pravé straně takový poplatek nebude započítán v okamžiku uzavření smlouvy, neboť v tom okamžiku nebyl placen, ale právě až v jednotlivých splátkách“ (porovnaj F. G., Zákon o spotřebitelském úveru, komentár, Príloha č. 5 bod 12 a 15, Praha, Wolters Kluwer, 2015). Navýšenie celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru má zároveň aj ten následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj poplatok za jeho poskytnutie, tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška hlavného predmetu zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že úverová zmluva neobsahuje správne údaje v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a súd musí uplatniť aj sankciu za porušenie tejto povinnosti v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona.

36. Ak by žalovaná poskytla žalobkyni na jej osobný účet (nie na úverový) sumu úverov deklarovaných v zmluvách (4.700 € a 4.400 €) a až následne by zinkasovala z účtu žalobkyne poplatky za poskytnutie úverov, tak by bol údaj o výške spotrebiteľského úveru v zmluvách uvedený vo výške sumy finančných prostriedkov reálne poskytnutých na základe zmlúv, tak ako to požaduje § 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd poukazuje na rozhodnutia vyšších súdnych autorít a to rozhodnutia Najvyššieho súdu SR so.zn. 9Cdo/287/2021 zo dňa 30.06.2022, 7Cdo/277/2020 zo dňa 30.06.2022.

37. Uzavreté zmluvy spĺňajú podmienku písomnej formy v zmysle § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv, avšak neobsahujú obligatórne náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods.2 písm. g/ celkovú výšku spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv. Vzhľadom na to, treba považovať zmluvy za bezúročné a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods.1 písm.b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv. Vzhľadom na uvedenú absenciu podstatnej zákonnej náležitosti (uvedenie v nesprávnej výške) je nepochybné, že v zmluvách je z uvedeného dôvodu uvedená aj nesprávne výška RPMN, čo tiež spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmlúv s poukazom na ustanovenie § 11 ods1 písm.d/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv.

38. Vzhľadom na to, že súd posúdil Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu ako bezúročné a bez poplatkov, došlo na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu spolu v rozsahu sumy 7.875,18 € (7.712,75 € mínus 4.465 €; 8.827,43 € mínus 4.200 €). Uvedenú sumu súd žalobkyni aj priznal.

39. Žalovaná vznesla námietku premlčania, ktorou sa súd musel zaoberať.

40. Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v stanovenej dobe. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného

obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

41. Skutočná (preukázaná) vedomosť žalobkyne, ako oprávnenej na vydanie bezdôvodného obohatenia o tom, kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, teda získal majetkový prospech neoprávnene, v akej výške a na základe akej právnej skutočnosti, je daná momentom, keď sa dozvedela až od svojho právneho zástupcu na základe právneho posúdenia zmlúv o úvere a po vykonanej právnej analýze zmlúv o úvere. Žalobkyňa od svojho právneho zástupcu získala skutočnú a kvalifikovanú vedomosť o právnom posúdení veci, čo možno stotožniť so získaním vedomosti o rozhodujúcich skutkových a právnych okolnostiach pre účely zistenia vzniku a aj konkrétneho rozsahu bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa sa tak prvýkrát dozvedela relevantné skutočnosti pre možnosť uplatnenia si práva na vydanie bezdôvodného obohatenia od svojho právneho zástupcu A. D. v apríli 2023, ktorá skutočnosť vyplýva z jej výpovede. Z výpovede žalobkyne tiež vyplynula skutočnosť, že so svojim právnym zástupcom riešila iné záležitosti a v tomto kontexte ho požiadala aj o posúdenie zmlúv, ktoré sú predmetom sporu. Uvedené preukazuje aj Záznam o vykonaní porady s klientom zo dňa 19.04.2023, ktorý bol súdu predložený. Dňa 19.04.2023 aj žalobkyňa splnomocnila právneho zástupcu A. D. na zastupovanie v danej veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že najskôr 19.04.2023 aj začala plynúť pre žalobkyňu dvojročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie si práva na súde. Na základe týchto skutočností potom súd ustálil, že subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia v konkrétnej veci by uplynula dňom najskôr 19.04.2024 a pokiaľ bola žaloba na príslušnom súde podaná dňa 09.05.2023, je zrejmé, že bola podaná v subjektívnej premlčacej dobe (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.09.2021).

42. Pokiaľ subjektívna dvojročná premlčacia doba do momentu podania žaloby na súd neuplynula, súd skúmal dôvodnosť premlčanie z hľadiska objektívnej premlčacej doby.

43. Podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

44. Vo vzťahu k aplikovaniu 10-ročnej alebo 3-ročnej objektívnej premlčacej doby súd poukazuje rozsudok súdneho dvora EU C - 485/19 zo dňa 22.4.2021, podľa ktorého zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

45. Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením uvedeného rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom, ktorý bol v ňom prijatý.

46. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

47. Predmetom sporu je spotrebiteľský nárok, ktorý je harmonizovaný právom Európskej únie. Rozsudky Súdného dvora EU majú prednosť pred vnútroštátnymi prameňmi práva a v rozsahu v ktorom vnútroštátne právo im odporuje má súd povinnosť zdržať sa aplikácie konfliktného vnútroštátneho práva.

48.Vzhľadom na to, že podľa rozsudku Súdneho dvora EU C - 485/19 zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojročnej premlčacej lehoty, je nevyhnutné na tento typ nárokov subsidiárne uplatňovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia (a to bez skúmania zavinenia).

49.Analogická aplikácia 10 ročnej objektívnej premlčacej doby súdmi Slovenskej republiky pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods.2 Občianskeho zákonníka) získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, je právnym dôsledkom prednosti rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-485/19 zo dňa 22. apríla 2021 v právnom poriadku Slovenskej republiky (uznesenie najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28. februára 2022).

50.Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe súd konštatuje, že konanie žalovanej pri uzatváraní zmluvy, ktorá nerešpektovala ustanovenia zákona slúžiace na ochranu spotrebiteľa nemožno považovať za súladné s dobrými mravmi. Súd aplikoval desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť v momente, keď suma celkových úhrad žalobkyne prekročila sumu poskytnutých úverov. Výšku reálne poskytnutého úveru 4.465 € (Zmluva uzavretá dňa 03.07.2014) žalobkyňa zaplatila splátkou splatnou dňa 15.07.2019, pričom už sčasti touto splátkou a nasledujúcimi splátkami už začalo dochádzať k bezdôvodnému obohateniu sa žalovanej a preto nedošlo k premlčaniu minimálnej sumy, ktorú si žalobkyňa z tejto zmluvy uplatnila. Pri druhej zmluve (uzavretá dňa 19.09.201) bol úver poskytnutý v reálnej výške 4.200 €, žalobkyňa zaplatila splátkou splatnou dňa 22.06.2018, pričom už sčasti touto splátkou a nasledujúcimi splátkami už začalo dochádzať k bezdôvodnému obohateniu sa žalovanej a preto nedošlo k premlčaniu minimálnej sumy, ktorú si žalobkyňa z tejto zmluvy uplatnila. K objektívnej premlčacej dobe je potrebné zdôrazniť, že nie je potrebné preukazovať úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Nárok žalobkyne sa nepremiľchal ani v objektívnej premlčacej dobe.

51.Nakoľko žalovaná je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd žalobkyňi aj zákonný úrok z omeškania vo výške tak ako si uplatnila 8,50 % ročne z priznanej sumy 7.875,18 € od 09.05.2023 do zaplatenia. Žalobkyňa predložila súdu výzvu zo dňa 26.04.2023, ktorú zaslala v ten deň žalovanej a vyzvala ju na vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorej výzve žiadala zaplatiť finančné prostriedky najneskôr do 08.05.2023. Žalovaná sa s plnením dostala do omeškania nasledujúci deň, čiže 09.06.2023. V tejto časti súd považoval žalobu žalobkyne za dôvodnú a vyhovel jej.

52.Podľa § 121 ods.1 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

53.Trovy súdneho konania sú definované v § 251 CSP ako „všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.“ Zákonná definícia trov konania predpokladá výslovný časový aspekt vynaloženia týchto nákladov. Na to, aby výdavky mohli byť z právneho hľadiska považované za trovy súdneho konania, musia vzniknúť strane v tomto súdnom konaní, teda v čase od začatia súdneho konania do jeho skončenia. Civilné sporové konanie sa začína výlučne podaním žaloby, preto výdavky, ktoré vzniknú pred týmto okamihom (kam patria aj výdavky na predžalobnú výzvu), nemožno považovať za trovy konania. Je vylúčená možnosť kompenzácie nákladov na predžalobnú výzvu vo forme náhrady trov konania. Náklady na predžalobnú výzvu možno jednoznačne uplatniť ako príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka. Tieto náklady možno uplatniť priamo v žalobe popri istine, či úrokoch.

54.Žalobkyňa si v žalobe uplatnila náklady za predžalobnú výzvu zo dňa 26.04.2023 vo výške 237,34 € (§ 13a ods.1 písm.d/) a režijný paušál 12,52 € v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. spolu vo výške 249,86 €, ktoré súdu preukázala a odôvodnila. Výdavky boli účelne vynaložené a vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním práva, preto jej ich súd v uplatnenej výške aj priznal.

55.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56.Žalobkyňa bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, preto jej súd priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

## **Poučenie:**

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný p